

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν Κυριακήν, 9^η /20^η Μαρτίου 2022, επί τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τὴν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ Λικινίου τό 320 μ.Χ. ἐωρτάσθη ἡ ὀνομαστικὴ ἐορτὴ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεοφίλου, καθ' ὅτι εἷς τῶν καλλινίκων τούτων μαρτύρων ὠνομάζετο θεόφιλος.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ὡς «Παρρησία. Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινὸς εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου.

Τὴν ἐπομένην προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος Θυσία εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος καὶ πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου καὶ Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, συμπροσευχομένων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Διοκαισαρείας κ. Βενεδίκτου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων ὧν πρῶτος ὁ Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Πατριαρχείων Μόσχας καὶ Ρουμανίας, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεὼν Γραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καὶ μελῶν τοῦ Προξενείου καὶ τοῦ Πρέσβεως τῆς Γεωργίας κ. Λάσια καὶ προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ ἐντοπίων μελῶν τῆς Κοινότητος Ἱεροσολύμων καὶ προσκυνητῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν Δοξολογία. Μετά ταῦτα, ἔλαβε χώραν ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον. Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐνῷ ἀνερχόμεθα τάς πνευματικὰς βαθμίδας τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, προσλαμβάνομεν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ὡς δρόσον Ἀερμῶν παραμυθητικὴν τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ Λικινίου τό ἔτος 320 καλῶς ἀθλησάντων καὶ στεφανωθέντων. Ἡ εἰς Χριστὸν ζέουσα πίστις αὐτῶν, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ καρτερία, ἡ ἀψηφήσασα καὶ νικήσασα τό δριμύ ψῦχος, ἐνισχύει καὶ ἐνθαρρύνει ἡμᾶς τὰ μέγιστα διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας οὐχὶ ὡς ἀποχῆς βρωμάτων μόνον ἀλλὰ πρωτίστως ὡς ἀλλοτριώσεως ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ ὡς κατακτήσεως τῶν ἀρετῶν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν μετ' Αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς καλλινίκους μάρτυρας τούτους, τοὺς κοσμοῦντας τό ἐορτολόγιον τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ἀποδίδει ἰδιαιτέραν τιμὴν ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τόν λόγον ὅτι ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς, ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης, φέρει τό ὄνομα

ένός τούτων, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου. Πρός τιμήν τοῦ μάρτυρος τούτου καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τῇ πλήρει συμμετοχῇ τῶν μελῶν τῆς γεραῆς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία καί ἀνεπέμφθη Δοξολογία εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί δὴ κατὰ τὴν τάξιν «Παρρησίας».

Προσευχηθέντες λειτουργικῶς ὑπὲρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, νῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τοῦ Πατριαρχείου ἀποπληροῦμεν, ὅσα ὀφείλομεν Αὐτῇ μνείας, ἐπαίνου καί εὐχαριστίας ἄξια.

Ἐν πρώτοις ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εὐήκοον ἔτεινεν οὓς εἰς τὰς αἰτήσεις Ἑλληνορθόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου εἴτε διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἰδίᾳ τῆς στηρίξεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων αὐτοῦ εἴτε διὰ τὴν θεολογικὴν κατάρτισιν νέων, ἵνα ὑπηρετήσωσιν ἀκολούθως ὡς ἱερεῖς, πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τῶν ἐνοριῶν τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν. Ταῦτοχρόνως τὸ ἴδρυθέν ὑπ' Αὐτῆς Κυριακάτικον φυλλάδιον «Νοῦρ Ἴλ Μασίχ» καί ἡ συνοδεύουσα τοῦτο μηνιαία Ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερίς, ἐσυνέχισαν διανεμόμενα δωρεάν νὰ ἐπιτελοῦν τὸ διαπαιδαγωγικὸν Κατηχητικὸν αὐτῶν ἔργον, τὸ καλλιεργοῦν τὴν διατήρησιν τῆς Ἑλληνορθόξου ταυτότητος εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου ἐν τῷ συνδέσμῳ αὐτῶν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου. Ἐνδειξίς ἐπίσης τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως, προβολῆς καί ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς καί πολιτιστικῆς κληρονομίᾳς τοῦ Πατριαρχείου τυγχάνει ἡ ἀπὸ διετίας καί πλέον ἀναληφθεῖσα καί συνεχίζουσα διενεουργουμένη συντήρησις ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδικοῦ συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου παλαιτύπων καί ἐντύπων τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιωνύμου θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καί ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ πολυτίμου ὑλικοῦ τοῦ Ἀρχείου.

Εἰς τόν προσκυνηματικὸν τομέα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν διὰ τὴν προσπάσιν καί διατήρησιν ἀφ' ἐνός μὲν τῶν δικαιωμάτων τοῦ γένους ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐν ἡγετικῷ ρόλῳ τοῦ Πατριαρχείου συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων Κοινοτήτων. Καρπὸς τοῦ πνεύματος τούτου ὑπῆρξεν ἡ πρό τετραετίας συνωδὰ μελέτη τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν συντήρησις καί ἀνακαίνισις τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου, συνέχεια δὲ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἔργου εἶναι τὸ πρό ὀλίγων μόνον ἡμερῶν συνωδὰ μελέτη τοῦ Πανεπιστημίου Sapienza τῆς Ρώμης ἀρξάμενον ἔργον συντηρήσεως τῶν πλακῶν τῶν χώρων τοῦ βορείου τμήματος τοῦ δαπέδου τῆς ροτόντας, τοῦ ἐπτακαμάρου, τοῦ πρό τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου καί ἀνασκαφῆς τοῦ ὑπεδάφους τούτων διὰ στερεωτικὰς ἐργασίας. Ἐκ τῶν ἔργων τούτων τῆς εὐπρεπείας τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐκπέμπεται μήνυμα συνδιαλλαγῆς, συνεργασίας καί εἰρήνης ἐκ τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς τὴν διεθνῶς ἐν διχασμοῖς καί πολέμοις δοκιμαζομένην ἀνθρωπότητα. Ἡ Βασιλικὴ τῆς Γεννήσεως τῆς Βηθλεέμ ὡσαύτως οὐδόλως ἐστερήθη τοῦ ἐνδιαφέροντος καί τῆς μερίμνης τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὁλοῦν ὁλοκληρουμένης ἐπιστημονικῆς συντηρήσεως τοῦ εἰκονοστασίου αὐτῆς ὑπὸ εἰδημόνων τῆς ἐταιρείας ARTIS καί ἐκ τῆς προετοιμαζομένης ὁσονοῦπῳ ἀνακαίνισεως τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ὑφ' ἡμῶν καί τῶν Φραγκισκανῶν μόνον συμφώνως τῷ Προσκυνηματικῷ Καθεστῶτι.

Ἐξ ὅλων τούτων πλέον ἀξιομνημόνευτος τυγχάνει ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρωτοβουλία ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς χριστιανικῆς ὀντότητος εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν. Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς πρωτοβουλίας ταύτης κατηγγέλθησαν πρῶτον ἀπὸ τοῦ διακυβευομένου ἐκ τῶν παρανόμων συμφωνιῶν εἰς τὴν Πύλιν τοῦ Δαβίδ

Ξενοδοχείου Imperial τοῦ Πατριαρχείου κατά τήν τελετήν ἀνάμματος τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων ἐνέργειαι καταπιέσεως τῶν χριστιανῶν ὑπό ἀκραίων ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων. Ἐκ τῆς ἀπευκταίας ἐπικρατήσεως τῶν στοιχείων τούτων διακινδυνεύεται ἡ ἀπ' αἰώνων διά τῆς πύλης τοῦ Δαβίδ εἴσοδος τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τάς ἔδρας αὐτῶν καί ἡ εἴσοδος τῶν προσκυνητῶν καί διέλευσις αὐτῶν πρὸς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τήν πρωτοβουλίαν ταύτην ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης συνεκάλεσε καί προσέλαβε συνεργούς τούς Ἀρχηγούς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν. Διά τῆς συνεντεύξεως δέ Αὐτῆς εἰς τήν ἐφημερίδα Times τοῦ Λονδίνου ἐκίνησε τό ἐνδιαφέρον συνηγορίας, τόσον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβουρίας, κ. John Welby, ὅσον καί τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου καί τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καί ἄλλων παραγόντων σημαντικῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς. Αἱ ἐνέργειαι αὗται ἔφερον τό ἀποτέλεσμα αὐτῶν εἰς τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὥστε νά ἐπιδείξῃ ἐνδιαφέρον πρὸς διάλογον καί ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος διά Κυβερνητικῆς καί οὐχί διά Δικαστικῆς διαδικασίας.

Ἐκ τῶν τελεσφόρων καί λίαν λυσιτελῶν ἐνεργειῶν τούτων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος παραδειγματιζόμεθα καί ἐνθαρρυνόμεθα οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, ὥστε μετὰ ζήλου ἕκαστος κατ' ἰδίαν καί ἐν συλλογικῇ συνεργασίᾳ νά ἐπιτελῶμεν τήν Ἀγιοταφίτικὴν ἡμῶν διακονίαν καί νά θέτῃμεν τόν λίθον ἡμῶν εἰς τήν συμπληρουμένην οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Πατριαρχείου διά τήν ἔτι εὐπρεπεστέραν προβολήν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον καί τήν ἔτι πλουσιωτέραν αὐτοῦ προσφοράν εἰς τό κοινωνικόν σύνολον.

Ἐν τῷ πνεύματι τῆς χαρᾶς τῆς Ὀνομαστικῆς Ὑμῶν ἑορτῆς, Μακαριώτατε καί τῆς ἐλπίδος, τῆς πηγαζούσης ἐκ τῶν ἔργων Ὑμῶν, ὑψῶ τό ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὅλης καί εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ, δημιουργικά καί καρποφόρα πρὸς ἔπαινον τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου καί τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

Ὁ κ. Βλιώρας προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καὶ κύριοι,

Ἡ συμμετοχή στο σημερινό εορτασμό αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά για όλους μας, καθώς η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το ευλαβές Ποίμνιο, ανάμεσά τους και οι υπηρετούντες στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα, τιμούμε τα Ονομαστήρια του Προκαθήμενου της Σιωνίτιδος Εκκλησίας, της Μητέρας των Εκκλησιῶν, της Αυτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλου Γ΄

Με την ευκαιρία αυτή, Μακαριώτατε, εκφράζουμε ἐξ ὀνόματος της Ελληνικῆς Πολιτείας, τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη προς το πρόσωπό Σας για το ποιμαντικό Σας ἔργο, για το σημαντικό ἔργο της διαφύλαξης και ἀνάδειξης των

Ιερών προσκυνημάτων της Πίστης μας στους Αγίους Τόπους, για την προάσπιση των δικαίων και δικαιωμάτων του καθ' ημάς Πατριαρχείου και για τη διαφύλαξη της Ελληνικής και Ελληνορθόδοξου παρουσίας στην Αγία Γη.

Η αφοσίωσή και η προσήλωσή Σας στο πολυδιάστατο αυτό έργο και στα ιερά Σας καθήκοντα με εκκλησιαστικό φρόνημα και ακεραιότητα, οι άοκνες προσπάθειες, με τις οποίες φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας, σε μια ταραχώδη περιοχή, που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις, τυγχάνουν γενικής αναγνώρισης και έχουν καθιερώσει, στην κοινή συνείδηση, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ως κορυφαίο παράγοντα ενότητας, ειρήνευσης και συνεννόησης στην Αγία Γη.

Με δικές Σας πρωτοβουλίες, προωθείται η αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων, ενώ μεριμνάτε για τη διατήρηση του Προσκυνηματικού Καθεστώτος στην Αγία Γη και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου, που αντιμετωπίζει σημαντικές και πολυποίκιλες προκλήσεις.

Σε μια εποχή που ταλανίζεται από συγκρούσεις, ανακατατάξεις και αναζήτηση νέων ισορροπιών, όπου ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία ενισχύονται, η ειλικρινής Σας διάθεση για συνεννόηση, συμφιλίωση και καταλλαγή, τόσο σε σχέση με τις άλλες ομολογίες και τις άλλες θρησκείες, στο ιδιαίτερο περιβάλλον των Ιεροσολύμων και των Αγίων Τόπων, όσο και στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας για ειρήνευση στην πολύπαθη αυτή περιοχή, αναδεικνύει το κύρος του Ιερού Καθιδρύματος, καθιστώντας το παράγοντα μετριοπάθειας και σταθερότητας.

Με την ευκαιρία των σημερινών ονομαστηρίων Σας, θα ήθελα για άλλη μια φορά να διαβεβαιώσω τόσο Εσάς όσο και τα μέλη της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας ότι η συμπαράταξη και συμπαράσταση της Ελληνικής Πολιτείας και των συμπατριωτών μας, προς το καθ' ημάς Πατριαρχείο, προς την Αδελφότητα και Εσάς είναι και παραμένει ομόπνοη και ουσιαστική, και να Σας εκφράσω, την αναγνώριση και το θαυμασμό μας για το πολυσήμαντο έργο που επιτελείτε με απaráμιλλη αφοσίωση, ζήλο και αυταπάρνηση.

Με την αφορμή αυτή, επιτρέψτε μας να εκφράζουμε, εκ μέσης καρδιάς, τις ευχαριστίες μας, για την απaráμιλλη φιλοξενία της οποίας έχουμε τύχει, τόσο ο ομιλών, όσο και το προσωπικό της Αρχής μας κατά τις επισκέψεις μας στα Άγια Προσκυνήματα, όπου έχουμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε τον ιδιαίτερα συγκινητικό μόχθο, την έγνοια και τη φροντίδα για τα Άγια Προσκυνήματα, ιδιαίτερα στις συνθήκες που δημιουργεί η τρέχουσα πανδημία,

Μακαριώτατε,

Η προάσπιση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, αποτελεί σπουδαιότατη προτεραιότητα για την Πατρίδα μας, όπως διαμηνύεται με κάθε ευκαιρία, δεδομένης και της συνεισφοράς Σιωνίτιδος Εκκλησίας στην Ορθοδοξία και στον Ελληνισμό, ως μακραίωνου μάρτυρα και θεματοφύλακα μιας πολύτιμης θρησκευτικής και ιστορικής παρακαταθήκης.

Επιτρέψτε μου, τη γιορτινή αυτή μέρα, να Σας απευθύνω τις πλέον ειλικρινείς και εγκάρδιες ευχές μας, για υγεία, μακροήμερευση και από Κυρίου στήριξη, ούτως ώστε να συνεχίσετε να φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας, επ'

ωφελεία του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας, του Ελληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας και της αδιάλειπτης Ορθόδοξης Μαρτυρίας στην Αγία Γη”.

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ Πρέσβυς τῆς Γεωργίας, οἱ Ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί Ρουμανίας καί Ἀγιοταφῖται Πατέρες.

Τούτους ἠὺχαρίστησε ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ὡς λίαν παιδρά, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ Χριστὲ ἡ δύναμις, δι’ ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν». Ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καί προσκυνηταί

«Ἐξαπόστειλον [ὁ Θεός] τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου· αὐτά μέ ὠδήγησαν καί ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,3) ἀναφωνεῖ ἡ σεβάσμιος χορεία τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων, ὧν καί τήν ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην παιδρῶς πανηγυρίζομεν σήμερον.

Οἱ ἅγιοι οὗτοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες, «ἐπὶ τῆς γῆς ἡγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρί παρεδόθησαν, τό ὕδωρ αὐτούς ὑπεδέξατο. Ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή «Διήλθομεν διὰ πυρός καί ὕδατος καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν», (Ψαλμ. 65,12), λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος. Τοῦτο ἐποίησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος «ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τό ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι’ ὃν τά πάντα ἐζημιώθην, καί ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστόν κερδήσω», (Φιλ. 3,8).

Κατά δέ τόν ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης, «τοῖς μεγάλοις τούτοις ἀγωνισταῖς οὐδέ αὐτός ὁ ἥλιος ἐφάνη γλυκὺς· ἀλλὰ καί τούτου ἐκουσίως ἡλλοτριοῦντο, ἵνα μή τοῦ ἀληθινοῦ φωτός ἀποπέσωσι ... ἐκεῖνοις πάντα ἐχθρά, πάντα ἀλλότρια ᾗν. Ἐν μόνον ἀγαθόν, ὁ Χριστός. Πάντα ἡρνήσαντο, ἵνα τοῦτον κερδήσωσιν».

Τοῦτο ἀποδεικνύει τήν μεγάλην ὄντως ἀγάπην τῶν μαρτύρων πρὸς τόν θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν «τοῦ ἐκ σκότους καλέσαντος αὐτούς εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α΄ Πέτρ. 9). Οἱ θεόλεκτοι οὗτοι μάρτυρες ἐτόλμησαν, ἵνα ἀποθάνωσιν διὰ τό μοναδικόν «ἀγαθόν» τόν δίκαιον, δηλονότι τοῦ θεοῦ τόν Χριστόν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Μόλις γάρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καί τολμᾷ ἀποθανεῖν», (Ρωμ. 5,7).

Ὁ χορός ὁ Ἅγιος, οἱ ἴσοι τήν ἄθλησιν, ἴσοι τήν γνώμην καί οἱ ἴσοι τούς στεφάνους δεξάμενοι, ἔνθεοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, ὡς ἄλλοι τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ὡς ἐξ ἐνός στόματος ὕμνουν καί ἐδόξαζον καί ἠυλόγουν τόν θεόν (πρβλ. Δαν. 3,23, Προσευχή 27) λέγοντες «εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα ... εἰ δέ ἀπεθάνομεν σύν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καί συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστός ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει», (Ρωμ.

6,5,8-9).

ἔχοντες βεβαίαν τὴν πίστιν οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι «εἰ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, συζήσωμεν αὐτῷ» οὐκ ἐπτοήθησαν οὐδέ ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ τὸναντὶόν θείῳ πνεύματι κινούμενοι, ἐζήτουν «τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτῶν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, δηλονότι τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ» (πρβλ. Ἐφ. 1,7).

Ἡ ἐτήσιος αὕτη ἐορτὴ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ ἰδιαίτερος τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τὴν σεπτὴν ἐπωνυμία φέρει καὶ ἡ Ἡμετέρα Ταπεινότης, ἀποτελεῖ «μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Πραξ. 10,4). Καὶ τοῦτο, διότι «οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες» ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἀνεδείχθησαν ἀψευδεῖς μάρτυρες καὶ κήρυκες τῇ οἰκουμένῃ τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων καὶ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ -κατὰ τὸν Γρηγόριον Νύσσης- δορυφόροι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτοῦ οἰκοδόμοι, ἐποικοδομηθέντες, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ τιμίου καὶ μαρτυρικοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου [λίθου] αὐτοῦ» (πρβλ. Ἐφ. 2,20).

Οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες ἀνεδείχθησαν οἰκοδόμοι τῆς Ἐκκλησίας, διότι, κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, «θέατρον γενόμενοι [οὗτοι] τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις» (πρβλ. Α΄ Κορ. 4,9), «τούς πεπτωκότας ἤγειραν, τούς ἀμφιβόλους ἐβεβαιώσαντο, τοῖς εὐσεβέσι τὴν ἐπιθυμίαν ἐδιπλασίασαν»· κατὰ δέ τὸν ὑμνωδὸν αὐτῶν: «Τό σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τούς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα».

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ τιμῶσα τὴν μνήμην τῆς γενεθλίου ἡμέρας τοῦ μαρτυρίου τῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἀθλησάντων ἁγίων Τεσσαράκοντα ὡς καὶ τοῦ συναθλήσαντος αὐτοῖς ἀθλοφόρου Θεοφίλου, ἐπετέλεσε ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τό μέγα τῆς θείας Εὐχαριστίας μυστήριον, τῆς ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καὶ περιστοιχουμένης ὑπὸ τῶν τιμίων τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος μελῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων καὶ Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων ἡμῖν εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν, δοξάζοντες οὕτως τὸν «θαυμαστώσαντα τούς ἁγίους αὐτοῦ» (Ψαλμ. 4,4).

Προσέτι δέ, ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς ἡμῶν Ὀνομαστηρίοις· καὶ «εὐλογήσαμεν, κατὰ τὸν ἅγιον Πολύκαρπον Σμύρνης, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ κυβερνήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ ποιμένα τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην Καθολικῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἀποδιδομένης τιμῆς τῶν ἁγίων ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ θεολόγου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ σοφοῦ Παύλου, κατὰ τούς ὁποίους οἱ ἅγιοι γενικώτερον [καὶ οἱ μάρτυρες εἰδικώτερον] εἶναι φίλοι Χριστοῦ, τέκνα καὶ κληρονόμοι Θεοῦ· «ὅσοι δέ ἔλαβον αὐτόν [τὸν Χριστόν], ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι» (Ἰωαν. 1,12). «Ἵστε οὐκέτι εἰσὶν δοῦλοι, ἀλλ' υἱοί· εἰ δέ υἱοί, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δέ Χριστοῦ» (πρβλ. Γαλ. 4,7 & Ρωμ. 8,17).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων καὶ

ιδιαιτέρως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, δέν ἀφορᾷ εἰς τήν Ἡμετέραν Ταπεινότητα μόνον ἀλλά κυρίως εἰς τόν τῆς Ἐκκλησίας Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν Θεσμόν, διά τοῦ ὁποίου «ἱκανούμεθα εἰς τήν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί ... τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ]» (πρβλ. Κολ. 1,12-13). «Αὐτός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὁ Χριστός ἐστί προπάντων, καί τά πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καί αὐτός ἐστίν ἡ κεφαλή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. 1,17-18), «ἦν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πραξ. 20,18). Τοῦ αἵματος τούτου τοῦ Χριστοῦ κοινωνοί καί μέτοχοι ἐγένοντο καί οἱ ἀθλοφόροι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

Ἀκούοντες εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρός αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρός τάς ἀρχάς, πρός τάς ἐξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12), «οἱ ἅγιοι Μάρτυρες οἱ ἀγαπήσαντες τόν Χριστόν, ὑπερεῖδον τά τῆς προσκαίρου ζωῆς, ἵνα δοξάσωσι τόν Θεόν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτῶν», λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος. Διό καί ἡ ἔνδοξος μνήμη αὐτῶν τῶν ἁγίων μαρτύρων καί φίλων τοῦ Θεοῦ προβάλλει ὡς ἀστραπή τῆς νοερᾶς φωταγωγίας τοῦ Χριστοῦ, πρός ἀκτιῖνα θείαν ὁδηγοῦσα πάντας ἡμᾶς.

Κατά δέ τόν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας: «τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο». Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς «τό τέλειον ἔργον ἀγάπης» τοὔτέστιν τήν ἐνότητα τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παραγγέλλουσιν ἡμῖν, ὅπως ἐπιδείξωμεν, οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, ὡς λίαν εὐστόχως διατυπώνει τό παράδειγμα πρός μίμησιν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ὁ ἐγκριτος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Μέγας Βασίλειος λέγων: «Οὐκ ἦν μία πατρίς τοῖς ἁγίοις, ἄλλος γάρ ἀλλαχόθεν ὤρμητο ... Γένος δέ, τό μέν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλου, τό δέ πνευματικόν, ἐν ἀπάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ, ὁ Θεός, καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπό ἐνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τήν διά τῆς ἀγάπης ὁμόνοϊαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες». Μέ ἄλλα λόγια, ἐκείνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ἐστί ἡ τοῦ θείου Παύλου φωνή «σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφ. 4,3).

Εἰς τήν ὑπακοήν τοῦ παραγγέλματος τούτου, δηλονότι τῆς ἐνότητος, τῆς εἰρήνης, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ιδιαιτέρως κατὰ τό εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, «ἵνα συνεργοί γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ» (Γ' Ἰωάν. 8). Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, αὐτός ὁ ἐν τῷ Χριστῷ Θεός ἀνέθεσε εἰς ἡμᾶς τό κήρυγμα τῆς συμφιλίωσης. «Καί θέμενος ἐν ἡμῖν τόν λόγον τῆς καταλλαγῆς», (Β' Κορ. 5,19).

Ἐχοντες λοιπόν συνεργούς καί ἀντιλήπτορας τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας καί τόν συμμάρτυρα αὐτῶν καί προστάτην ἡμῶν Θεόφιλον καί τήν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀειπάρθενον Μαρίαν ἱκετεύσωμεν αὐτούς, ἵνα ἐν εἰρήνῃ, ταπεινοφροσύνῃ καί μετανοίᾳ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι εἰς τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τούς τιμήσαντας τήν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμᾶς εὐχαριστίας καί πρός τούς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον, Ἱερώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τόν Ἐκλαμπρότατον Πρέσβυν τῆς Γεωργίας εἰς Ἰσραήλ κ. Λάσια, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτον, Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον Βηθλεέμ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Βηθλεέμ ποιμνίου καί τοῦ Συλλόγου Βηθλεέμ, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba καί τῶν Ἐφημερίων τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Βορείου Ἰσραήλ, τήν Κοινότητα Ρέμλης, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Γεώργιον Μπαράμκη, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τοὺς διδασκάλους κ. Παναγιώταν Καφετζῆ καί κ. Σωτήριον Γκόγκον καί τοὺς μαθητάς ὁμιλησάντας ἐξ ὀνόματος τοῦ Σχολείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου, τόν ἐντιμότατον κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ – Ἀέτα ἐκ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη μοναστηριακὴ Τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.